

ning, jf. § 794, stk. 3, som blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 411 af 10. juni 1997.

Med hensyn til den nærmere fremgangsmåde, som politiet bør følge under ransagningen, såfremt der kan være tale om meddelelser eller materiale, der er undtaget fra beslaglæggelse, henvises til motiverne til retsplejelovens § 794, stk. 3, 1. pkt.

Hvis meddelelserne eller materialet giver anledning til, at der rejses sigtelse for strafbart forhold mod den vidneudelukkede eller vidnefritagede person selv, er beslaglæggelse dog ikke udelukket.

Til § 803

Bestemmelsen fastsætter betingelserne for beslaglæggelse hos ikke mistænkte, dvs. alle personer, der ikke er omfattet af § 802. For så vidt angår beslaglæggelse hos journalister m.fl. henvises endvidere til pkt. 2.3.5.1. og 2.3.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Stk. 1 svarer sammen med forslaget § 802, stk. 1, indholdsmæssigt til den nugældende § 824, stk. 1, 1. pkt. For så vidt angår udtrykket »person« henvises til bemærkningerne til § 804.

For så vidt angår kravet om, at der skal være grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis, henvises til bemærkningerne til § 802, stk. 1, og de der omtalte højesteretsafgørelser i *Ugeskrift for Retsvæsen 1998, s. 795 og 798*.

Efter retsplejelovens § 189 kan retten pålægge en person, der er afhørt som vidne, tavshedspligt med hensyn til hans viden om sagen, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til opklaring af alvorlige forbrydelser taler for det. På samme måde vil der i forbindelse med beslaglæggelse eller edition over for en ikke mistænkt kunne være behov for at pålægge tavshedspligt. Det foreslås derfor, at § 189 skal finde tilsvarende anvendelse med hensyn til beslaglæggelse (og edition, jf. henvisningen i det foreslåede § 804, stk. 2).

I *stk. 2*, der erstatter den hidtidige § 824, stk. 2, er henvisningen til retsplejelovens § 169 udgået, således at den beskyttede personkreds efter *1. pkt.* er begrænset til præster, læger, forsvarere og advokater. Dette svarer til reglerne om ransagning, jf. retsplejelovens § 795, stk. 2, 1. pkt., som blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 411 af 10. juni 1997. Der kan efter forslaget ikke hos de pågældende beslaglægges korrespondance med den sigtede eller notater og lignende vedrørende denne, medmindre betingelserne for efter retsplejelovens § 170, stk. 2, at pålægge vidnepligt er opfyldt.

Bestemmelsen i *2. pkt.* om beslaglæggelse hos journalister m.fl. er ny. Efter bestemmelsen ydes der jour-

nalister m.fl. en beskyttelse mod beslaglæggelse, der svarer til bestemmelsen om vidnefritagelse i retsplejelovens § 172. Det betyder, at materiale, der ikke indeholder de i § 172 nævnte oplysninger, ikke er omfattet, og at beslaglæggelse under alle omstændigheder kan finde sted, hvis betingelserne for efter § 172, stk. 5-6, at pålægge vidnepligt er opfyldt. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.5. Også denne bestemmelse svarer til reglerne om ransagning, jf. retsplejelovens § 795, stk. 2, 2. pkt.

Ved materiale forstås ikke blot brevveksling og andre skriftlige optegnelser, men også f.eks. lyd- og billedoptagelser.

Hvis materialet giver anledning til, at der rejses sigtelse for strafbart forhold mod den vidneudelukkede eller vidnefritagede person selv, er beslaglæggelse - i overensstemmelse med hvad der gælder for ransagning - dog ikke udelukket. Beslaglæggelsen skal i så fald ske i overensstemmelse med reglerne i den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 802.

Til § 804

Denne bestemmelse, der fastsætter betingelserne for edition, afløser den nugældende § 827, stk. 1.

Edition er et mere skånsomt alternativ til ransagning. Det kan endvidere være et egnet middel til at fremskaffe effekter, der ikke eller kun vanskeligt kan fremskaffes på anden måde, f.eks. fordi ting er skjult eller utilgængelige.

I *stk. 1* fastsættes betingelserne for edition. Udtrykket »person« omfatter både fysiske og juridiske personer. Der tilsigtes derfor ikke nogen realitetsændring i forhold til den nugældende § 827 (»person eller offentlig myndighed«).

Det er retten, der afgør, hvad der i hvert enkelt tilfælde skal forevises eller udleveres, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 806, stk. 2.

Det kan efter omstændighederne være tilstrækkeligt og mere hensigtsmæssigt, at pligten begrænses f.eks. til en fotokopi eller en udskrift af et edb-register.

Den nugældende § 827 benyttes i praksis bl.a. til at pålægge f.eks. et pengeinstitut at udlevere oplysning om eksistensen af en bankkonto. Der er ikke tilsligt nogen ændring heri.

Et pålæg om edition indebærer en handlepligt for en ikke mistænkt person i form af en pligt til at forevise eller udlevere en genstand. Edition stifter derimod ikke i sig selv nogen ret over genstanden. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at genstande, der ifølge rettens kendelse ikke blot skal forevises, men også skal afleveres, anses for beslaglagt i overensstemmelse med § 803, stk. 1. Med bestemmelsen fastslås det således som no-